

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Anianensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Chantici. In Senonensi diocesi prioratum Neronis villæ cum pertinentiis suis. In Aurelianensi diocesi prioratum de Semeio cum Ecclesiis suis sancti Iohannis de Eureis & sancti Symphoriani de Camblois. Sanè novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum nullus à vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Liccat quoque vobis Clericos vel laicos liberos & absolutos è seculo fugientes ad conversionem recipere & eos absque contradictione aliqua retinere. Cùm autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis & interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce, divina officia celebrare. In parochialibus autem Ecclesiis quas habetis liceat vobis sacerdotes eligere & diocesano Episcopo præsentare; quibus, si idonei fuerint, Episcopus animarum curam committat, ut ei de spiritualibus, vobis autem de temporalibus debeant respondere. Chrisma verò, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes monachorum vel Clericorum qui ad sacros fuerint ordines promovendi, à diocesano suscipietis Episcopo; siquidem catholicus fuerit, & gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit, & ea vobis gratis & absque pravitare aliqua voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis quemcumque malueritis catholicum adire antistitem, qui nostra fretus auctoritate quod postulat indulgeat. Ad hæc, præsentis decreto statuimus ut obeunte te nunc ipsius loci Abbate vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres communi consensu vel fratrum major pars consilij sanioris secundum Dei timorem & beati Benedicti regulam providerint eligendum. Inhibemus quoque ne infra terminos parochiarum vestrarum Ecclesiam vel oratorium sine assensu diocesani Episcopi & vestro quicumquam ædificare præsumat. Salvis tamen privilegiis apostolicæ sedis. Libertates præterea & immunitates à felicis recordationis Alexandro Papa prædecessore nostro, sive ab Archiepiscopis, à Ducibus Aquitaniæ, necnon & aliis illius terræ Baronibus monasterio & hominibus vestris pietatis & religionis consideratione indultas ratas habentes, auctoritate apostolica confirmamus; statuentes ut sicut ab eisdem prædecessoribus nostris statutum fuisse dinoscitur, nulla ecclesiastica secularive persona

habitatores vestros ad arma compellere vel indebitas exactiones ab eis extorquere præsumat. Sepulturam præterea ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni & extremæ voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi fortè excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat. Salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum à quibus mortuorum corpora assumuntur. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum fas sit præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones &c. usque profutura. salva sedis apostolicæ auctoritate & diocesani Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens &c. usque subiaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco sua jura &c. usque æternæ pacis inveniant. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij Kal. Decemb. Indictione prima, incarnationis dominicæ anno MCCXII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno quintodecimo.

ABBATI ANIANENSI.

EX susceptæ nobis imminet officio servitutis ut cùm Ecclesiarum omnium curam Domino susceperimus disponente ad illarum gravamina relevanda specialiter intendamus quæ apostolico noscuntur amplius præsidio indigere. Cùm igitur, sicut accepimus, monasterium tuum adeo sit in temporalibus diminutum ut tibi & fratribus Domino servientibus in eodem in vestitu & victu de ipsius proventibus provide re non possis, auctoritate præsentium liberam tibi concedimus facultatem ut sacristiam & Ecclesias monasterij memorati, quæ à monachis seu clericis secularibus detinentur, ad manus tuas de consensu conventus vel majoris & sanioris partis ipsius appellatione remota valeas legitimè revocare; quatenus de ipsarum proventibus provideatur fratribus competenter, ut releventur etiam onera debitorum. Tu denique, fili Abbas, super te ipso &c. Datum Laterani 1 v. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

Scriptum est super hoc Abbati sancti Wilhelmi, & Priori & Sacristæ de Salve Lodenensis & Nemausensis diocesis, sic. Cùm dilecto filio Abbati sancti Salvatoris Anianensis duxerimus concedendum ut sacristiam & Ecclesias monasterij sui, quæ à monachis seu etiam clericis secularibus detinentur &c. usque revocare, necnon ipsius

Epist. 532: De relevanda paupertate monasterij.

Y Y y ij

monasterij possessiones & alia quæ à prædecessoribus suis vel aliis illicitè alienata invenerit vel distracta, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus, si qui super hoc contradictores apparuerint vel rebelles, vos ipsos, cum ab eo fueritis requisiti, ratione prævia per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescatis. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Tu denique, fili Abbas, super te ipso &c. Datum 11. Idus Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

CANTVARIENSI ARCHIEPISCOPO
S. R. E. Cardinali & * cœpiscopis suis
cum ipso pariter exultantibus.

* Vide infra
pag. 727.

Epist. 233
Eos consolatur
in afflictione.

O Mne gaudium existimare debetis cum in tentationes varias incideritis, eorum exemplo qui gaudentes ibant à conspectu concilij, quoniam digni sunt habiti contumelias pro nomine Iesu pati. Beati namque sunt illi qui persecutionem propter justitiam patiuntur; quoniam cum probati fuerint, accipient coronam vitæ, quam repromittit Deus diligentibus se. Fidelis enim est Deus, qui suos fideles non patitur supra posse tentari, sed facit in tentatione proventum. Nam quod facit flagellum grano & fornax auro, id efficit persecutio viro justo, qui ratione fidei, ex qua vivit, similis est grano sinapis, quod quanto plus tunditur, tanto fortius inardescit; ut probatio suæ fidei multo pretiosior fiat auro, quod per ignem non consumitur, sed probatur. Vos ergo, fratres, non deficiatis in tribulationibus vestris, quas pro libertate ac justitia Ecclesiæ toleratis, quoniam in servis suis Dominus consolabitur, qui misericordiarum est pater & totius consolationis est Deus, in gaudio meti faciens quod in lacrymis seminatur. Ipse quidem post nubilum facit serenum, & post tempestatem tranquillum. Ipse post lamentationem & fletum, gaudium & exultationem inducit: qui lucem creavit post tenebras, & post vesperam fecit mane: quoniam ad vesperum demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia. Quod ille bene noverat qui dicebat: *Convertisti planctum meum in gaudium mihi: præcinxisti me lætitia, ut cantet tibi gloria mea, & non compungar.* O quantæ mercedis est apud Deum, quantæ laudis est apud homines, spiritualia temporalibus anteferre, ut temporalia spiritualibus postponantur! Exilium sustinere pro patria, pro divitiis paupertatem, injuriam pro honore, pro quiete laborem! Verum attendite diligenter quid ille gloriosus mar-

tyr & Pontifex vester pertulerit pro hac causa; & intelligetis pro certo quod in vestro certamine ipsius est martyrium innovatum, immo ipsius agonis palma vobis est feliciter reservata, qui ducem certaminis tamquam fortis athleta sequimini ad triumphum. Nisi enim hujus causæ is esset effectus, quæ utilitas in sanguine suo, qui gladiis effusus est impiorum? Non enim sub altari Dei frustra clamat anima interfecti propter verbum Domini & propter testimonium quod habebat, voce magna dicendo: *Vsquequo, Domine sanctus & verus, non iudicas, & vindicas sanguinem meum de iis qui habitant super terram? & ditam est illi ut requiesceret modicum adhuc tempus, donec impleantur conservi.* quoad vos sano potest intellectu referri, qui conservi ejus existitis, servitum exequendo divinam, ut sponsam Christi à servitute liberetis humana. Quia non sumus filij ancillæ, sed liberæ, qua libertate nos unigenitus Dei filius liberavit. Interrogate, quæso, conscientiam ipsi vestram, nisi respondeat ipsa vobis quod tolerabilis est honorabilem persecutionem extra patriam sustinere quam in patria perpeti vilissimam servitutem, longè peiorè peiorem quam olim populus Israël in Ægypto sub Pharaone in luto & latere sustinebat. Et nunc induratum est cor Pharaonis, nec dimittet Israeliticum populum nisi tandem in manu valida, ut post fordes Ægypti sacrificet Domino in deserto. Confidite, fratres, quod idem Deus per alterum Moysen liberabit populum suum de servitute novi Pharaonis in manu forti; & cum fuerit mirabiliter liberatus, cantabit Domino gloriosè quod equum & ascensorem projecit in mare, qui Deum sibi non posuit adiutorem, sed in sua prævaluit vanitate, qui gloriatur cum malè fecerit, & in pessimis rebus exultat; qui factus est sicut equus & mulus, in quibus nullus est intellectus; ita in reprobum sensum datus ut cor ejus commutatum sit ab humano, eique cor feræ sit datum, ut de ipsius conversione penè penitus desperetur, nisi cum misericorditer & mirabiliter in virum alium ille muret qui vocat impios & non sunt & de lapidibus suscitavit filios Abrahæ; aut gravior illi vexatio tribuat intellectum, si forte oculos suos levet in cælum & sensus suos illi reddatur & altissimo benedicat. Nos sanè, qui ex intimo cordis affectu passionibus vestris compatimur & doloribus condolemus, non cessamus extendere manus nostras & in virga percutere donec vos libertè